

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513000037
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3513000037.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dluhošom, v trestnej veci obžalovaného I.. U. B., nar. XX.XX.XXXX v L., trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 21. júna 2013 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : I.. U. B., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., U. Č.. XXX/XX,

je vinný, že

dňa 21.02.2013 v čase o 01.35 hod. v Myjave na nám. M. R. Štefánika smerom k parkovisku pri tržnici v centre mesta bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Poli-cajného zboru Myjava, keď ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Q. H., evidenčné číslo vozidla P. XXX Q., napriek tomu, že požil pred jazdou alkoholické nápoje, pričom mu prístrojom značky Dräger Alcotest 7410, výrobné číslo ARMJ-0539, bola mera-ním zistená koncentrácia 0,58 miligramu (1,21 promile) etanolu na liter vydychovaného vzdu-chu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 1.000 Eur (jedentisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 100 (sto) dní.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsať-štyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.02.2013 o 15.05 hod. podal prokurátor okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom postupom podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného I.. U. B., trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Dňa 21.02.2013 o 15.45 hod. sudca pre prípravné konanie postupom podľa § 348 Trestného poriadku doručil obvinenému do vlastných rúk obžalobu a vypočul zadržaného obvineného k okolnostiam zadržania a ku skutku, kladenému mu obžalobou za vinu. Následne vydal trestný rozkaz. Dňa 21.02.2013 o 16.15 hod. bol obvinený prepustený zo zadržania.

Dňa 28.02.2013 podal obvinený proti trestnému rozkazu odpor. Samosudca nariadil termín hlavného pojednávania na deň 09.05.2013, na ktorý bol obžalovaný predvolaný dňa 13.04.2013. Z tohto termínu sa obhajca obžalovaného, ktorého si tento zvolil, ospravedlnil z dôvodu zahraničnej dovolenky. Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 21.06.2013.

Obžalovaný I.. U. B. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, poškodených, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzromený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora, po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona, pretože vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom

návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že by ho spôsobil, bol s takýmto následkom uzročený. Zákom chráneným záujmom je v predmetnej trestnej veci dodržiavanie predpisov o plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, vrátane zákazu požívať pred jazdou motorovým vozidlom alkoholické nápoje.

Obhajca obžalovaného predložil súdu ako listinné dôkazy rozhodnutia v iných trestných veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (sp. zn. OT/20/2013, OT/28/2013, OT/36/2013), ako aj iných súdov Slovenskej republiky, ktoré prejednávali a rozhodovali o páchateloch prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom s poukazom na tieto rozhodnutia navrhol, aby súd aj po zohľadnení postoja obžalovaného k spáchanému skutku vymeral obžalovanému trest podstatne miernejší, než aký mu bol uložený trestným rozkazom zo dňa 21.02.2013. Z dôkazov predložených obhajobou tiež vyplýva, že obžalovaný má jednoročné dieťa a v spoločnosti NAD - RESS Senica, a.s. vykonáva funkciu obchodného riaditeľa, pričom pri výkone tejto funkcie je pre neho nevyhnutnosťou používanie motorového vozidla.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného (č.l. 54 spisu) vyplýva, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Zo správy Mesta Myjava (č.l. 53 spisu) vyplýva, že reprezentuje Mesto Myjava ako futbalista Spartaka Myjava a venuje sa príprave talentovaných detí v Útvare talentovanej mládeže. V Meste požíva dobrú povesť, aktívne sa zapája do organizovania kultúrno-spoločenských akcií na území mesta. Obvodný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, neevduje na neho žiadny priestupkový postih. Na úseku cestnej premávky sú u neho evidované viaceré priestupky (viď správa na č.l. 67-68 spisu), a to dňa 14.01.2010 za rýchlosť jazdy, dňa 27.05.2010 za rýchlosť jazdy, dňa 09.06.2010 za rýchlosť jazdy, dňa 09.05.2011 za porušenie všeobecných povinností účastníka cestnej premávky, dňa 27.07.2011 za státie na platenom parkovisku bez zaplatenia poplatku za parkovanie, dňa 23.08.2011 za rýchlosť jazdy, dňa 06.12.2011 za rýchlosť jazdy.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Asi by súd nevyslal talentovanej mládeži Mesta Myjava dobrý signál, ak by z neho bolo čitateľné posolstvo, že z inak obvyklého trestnoprávneho postihu sa dá „vykúpiť“ zaplatením peňažného trestu fakticky zodpovedajúceho iba niekoľkodňovej mzde obžalovaného a trestom zákazu činnosti, ktorého dĺžka by pravdepodobnou aplikáciou § 69 ods. 1 Trestného zákona v podstate nemusela výrazne presiahnuť dobu 6 mesiacov. Súd je toho názoru, že aj keď vzhľadom na dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, je dôvodné posudzovať konanie obžalovaného miernejšie, než ako bolo posudzované, keď bolo o veci rozhodnuté trestným rozkazom, tak napriek tomu obžalovaný ako športový reprezentant mesta a obchodný riaditeľ (inak tiež reprezentant firmy) musí znášať následky svojho dobrovoľného, neuváženeho a vedomého konania na rovnakej úrovni, ako ho znášali iní početní páchatelia prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (viď napr. právoplatné trestné veci sp. zn. OT/6/2012, sp. zn. OT/27/2012, sp. zn. OT/38/2012, sp. zn. OT/40/2012, sp. zn. 2T/142/2012, sp. zn. 2T/144/2012, sp. zn. 2T/151/2012, atď., atď., atď.). Preto súd, vychádzajúc zo zásady predvídateľnosti súdnych rozhodnutí ako jednej zo základných axiém princípu právnej istoty, vzal pri rozhodovaní o primeranom treste obžalovaného do úvahy najmä svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť v podobných prípadoch (t.j. súdneho oddelenia 2T Okresného

súdu Nové Mesto nad Váhom), nenamietanú v označených rozhodnutiach žiadnou z tam dotknutých procesných strán.

Súd tiež považuje za potrebné poukázať na úlohu trestu v spoločnosti (tzv. generálna prevencia). Kontinentálna právna kultúra tradične rozdeľuje realizáciu sankčnej politiky za porušenie pozitívneho práva, aplikovanej v odvetví verejného práva, medzi orgány verejnej správy a súdy, pričom je logické očakávať, že sankcie hroziace v rámci súdneho postihu budú pôsobiť na priestupcu/páchateľa intenzívnejšie do jeho majetkovej sféry, sféry jeho osobnej slobody a sféry iných práv, než sankcie ukladané orgánmi verejnej správy. Z tohto pohľadu nemôže sankčný postih za konanie, ktorého imanentnou súčasťou je jazda motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu s koncentráciou presahujúcou 1 promile (trestný čin), byť súdom ako trestnoprávny postih realizovaný zjavne miernejšie, než býva administratívnoprávny postih realizovaný príslušným dopravným inšpektorátom za priestupok, ktorého by sa priestupca dopustil tým, ak by viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu s koncentráciou nepresahujúcou 1 promile.

U obžalovaného súd identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Príťažujúca okolnosť u obžalovaného zistená nebola. Obžalovaný sa ku skutku priznal v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a svoj čin úprimne oľutoval. S poukazom na to, na prezentované dôkazy, ktoré v rámci dokazovania vyšli najavo a na vyššie uvedené úvahy, dospel súd k záveru, že na obžalovaného možno pôsobiť aj alternatívnym trestom, ktorý nie je spojený s odňatím slobody. Preto súd obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 1.000 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 100 (sto) dní. Keďže trestná činnosť obžalovaného súvisela priamo s vedením motorového vozidla, uložil mu súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný a primeraný, nevybočujúci z doterajšej vlastnej rozhodovacej činnosti, od ktorého vykonania možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Po vyhlásení rozsudku podala prokurátorka odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Odvolanie proti výroku o treste tohto rozsudku podal po jeho vyhlásení aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.